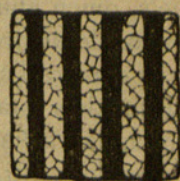
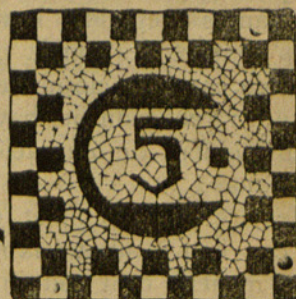

METRALLA

Surt el divendres

Essent nacionalista l'acció que en el nostre poble realisa la Unió, tenen el dret y'l dever de cooperarhi tots els catalans moguts per les aspiracions del Nacionalisme, qualsevolga que sia llur pensar y sentir en matèries religioses, polítiques y socials. (DECLARACIÓ DE LA VII ASSAMBLEA DE LA UNIÓ CATALANISTA).

Baix S. Pere, 2 bis, pral.

DELS TREBALLS PUBLICATS EN SERÁN ÚNICAMENT RESPONSABLES ELS SEUS AUTORS

La dignitat ofesa

Quan un odi sincer y ferm es l'estímul d'una lluyta entre dues rasses, no te res d'estrany qu'els atachs d'una y altre, arriuin ab el calor del combat, als més extraordinaris extrems.

Per aquesta rahó nosaltres, en aquests instants en que tothom parla de un article d'un periódich castellà com si's tractés d'una monstruositat fora de la rahó natural de les circumstancies, hem de dir que aquests insults y aquestas befas no'ns han sorprés gens. Elles proven, una vegada més, que'ls atachs de aquella premsa patrioter, posada al servey d'unes institucions y d'un sistema que'l poble no vol, son atachs dirigits directament contra tot el poble de Catalunya, no contra una fracció de catalans, no contra un partit catalá, no contra un moviment particular catalá, sinó contra tota la nostra terra en general ja que les verinoses escupinades dels seus llavis embrutits han de ferles arribar fins á lo més sagrat y á lo més íntim de una consciencia d'un poble, com ho es l'honra de les seves dones, y que res te que veure ab les aspiracions ó finalitats d'una bandera determinada.

Entre ells y nosaltres s'hi ha obert ja una profunditat que distingeix del tot el color de cada camp. Ja no's tracta d'una senzilla y vulgar lluyta de partits, es l'incompatibilidad de carácter que, expressantse ab tota la forsa del esprit de cada rassa, esdevé una brega de proporcions y significació transcendental.

No cal dir si nosaltres hem d'estar ó no satisfets de que la cosa hagi arribat aquí. Hi som, y ab això ho hem dit tot. Però ab lo que sí hem de parlar clar y ab franquesa es de l'actitut que, devant de tot això, adapta certa part del nostre poble.

Tothom recorda els fets recents que ocorregueren á Barcelona quan un setmanari nacionalista avuy desaparegut publicá aquell article de famosa memoria. Nosaltres no sabem ni volem saber per res qui era l'autor d'aquell escrit, ni l'intenció que guiá la seva ploma, però nosaltres el considerarem, y tothom qui tingué serenitat y reflexió li considerará, com un producte més d'aquest calor del combat, que's desenrotlla entre Catalunya y les seves oli-

Els autors de "Era catalana,,

Ella: —Mira á n'aquells dos subjectes; escolta com insultan l'honra de tota Catalunya.
 Ell: —No'n fassis cas joh dona volguda! ¿No ho veus qu'están torrats?